

Με την παρέμβαση του Έρωτα, η Γη αγάπησε τον Ουρανό, πρώτα τον εξομοίωσε με τον εαυτό της κι έπειτα τον έβαλε κορόνα στο κεφάλι της. Από τον σφοδρό έρωτά τους, γεννήθηκαν τρία είδη παιδιών.

Οι έξι Τιτάνες (δυο τριάδες) και έξι Τιτανίδες (ακόμα δυο τριάδες). Βαπτίστηκαν έτσι πολύ αργότερα από τον ίδιο τον Ουρανό, όταν έπεσε θύμα της συνωμοσίας τους, επειδή, όπως είπε, «τέντωναν την αδικία» (από το ρήμα «τιταίνω», αναδιπλούμενο τύπο του «τείνω», τεντώνω).

Γεννήθηκαν ακόμα, οι τρεις Κύκλωπες και οι τρεις Εκατόγχειρες: Ο Κόττος (ο μανιακός), ο Βριάρεος (ο στιβαρός) και ο Γύγης (ο πολυμελής).

Ο Ουρανός έγινε ο άρχοντας του κόσμου. Και δυνάστης. Δεν ήθελε τα παιδιά του. Τα εχθρευόταν. Και για να μην μπλέκουν στα πόδια του, τα καταχώνιαζε βαθιά μέσα στη Γη, να μην βλέπουν το φως της ημέρας. Χαιρόταν γι' αυτό αλλά η σύντροφός του, η Γη, βαρυστομαχιασμένη, αγκομαχούσε. Της είχε περάσει ο έρωτας και πια το μόνο που σκεφτόταν, το μόνο που την απασχολούσε, ήταν πώς θα απαλασσόταν από τον Ουρανό κι από τα βάρη, με τα οποία τη φόρτωνε. Η εκδίκηση που ύφαινε, ήταν σκληρή αλλά και η μόνη που θα αποκαθίλωνε τον Ουρανό από την βασιλεία του κόσμου και θα τον έδιωχνε από το κρεβάτι της.

Μίλησε στα παιδιά της, τους Τιτάνες και τις Τιτανίδες, εξηγώντας τους ότι πρώτος ο πατέρας τους αμάρτησε και άρα δεν θα τους βάραινε κρίμα, αν ενστερνίζονταν τα σχέδιά της. Τα έξι κορίτσια και τα πέντε αγόρια έμειναν βουβά από τον τρόπο που προκαλούσε η φρικιαστική εκδίκηση. Το στερνοπαιδί της όμως, ο Κρόνος, βγήκε μπροστά και είπε:

«Μάνα, θα το αναλάβω εγώ. Διόλου δεν με νοιάζει για τον πατέρα μου που πρώτος άρχισε τις ανόσιες πράξεις».

Η Γη του έδωσε ένα οδοντωτό δρεπάνι, τον δασκάλεψε τι να κάνει και τον έκρυψε ως να έρθει η ώρα. Νύχτωσε όταν κατέφθασε ο Ουρανός γεμάτος πόθο για την Γη. Ξάπλωσαν. Την ώρα που ο Ουρανός έκανε να αγκαλιάσει την Γη, πετάχτηκε από τον κρυψώνα του ο Κρόνος, τον ακινητοποίησε με το αριστερό του χέρι και με το δεξί, με το οποίο κρατούσε το φοβερό δρεπάνι, του έκοψε τα γεννητικά του όργανα. Το αίμα του έβαψε το κορμί της Γης.

Αργότερα, έμελλε από αυτό να γεννηθούν οι Ερινύες (οι τρεις Γερόντισσες τύψεις) και οι (περίπου εκατό) Γίγαντες αλλά και οι Νύμφες οι Μελίες.

Ο Ουρανός σφάδαζε από τον πόνο. Εκείνη τη στιγμή ήταν που αποκάλυψε τα παιδιά του, Τιτάνες. Και προφήτεψε στον γιο του ότι θα πληρώσει αυτή την αδικία: Κάποιο δικό του παιδί θα τον ανατρέψει. Ο Κρόνος δεν έδωσε σημασία στην απειλή, εκείνη τη στιγμή. Εκσφενδόνισε τα γεννητικά όργανα του πατέρα του στο πέλαγος. Σήκωσαν αφρό. Από τον αφρό, έμελλε να γεννηθεί μια κόρη. Θα την έλεγαν Αφροδίτη.

Ανίκανος πια, ο Ουρανός έχασε τον θρόνο του ως κυρίαρχος του κόσμου, έχασε και την γυναίκα του. Δεν πέθανε. Συνέχισε να υπάρχει ως σκέπη του Σύμπαντος αλλά η Γη τον αποχωρίστηκε. Ζευγαρώθηκε με τον άλλο της γιο, τον Πόντο. Απέκτησαν πέντε παιδιά (τον Θαύμαντα, τον Φόρκυ, την Κητώ, την Ευρυβία και τον Νηρέα).

Η πρώτη φάση της Κοσμογονίας είχε συντελεστεί. Απέμενε να μπουκ σε λειτουργία οι μηχανισμοί που προέκυψαν από τα ζευγαρώματα των Τιτάνων μεταξύ τους ή με τα παιδιά του Πόντου.

(τελευταία επεξεργασία 21 Αυγούστου 2020)